

La Venta

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament: A 1400 metres per pista forestal de la carretera C-670, punt quilomètric 6'300

Coordenades:

Latitud: 41.92253
Longitud: 2.06133
UTM Est (X): 422167
UTM Nord (Y): 4641601

Classificació

Número de fitxa: 08151 - 16
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern
Segle: XVII
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: L'edifici es troba en runes. Conserva els murs de càrrega amb una altura mitjana pròxima als dos metres, amb màxims conservats a les façanes nord i oest, on arriben als cinc metres. La part nord de l'edifici està coberta de vegetació.
Protecció: Inexistent
Número inventari: Sí, IPA. 23278
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 007A00065
Autoria de la fitxa: Jordi Compte i Marta Homs

Descripció

La Venta és una antiga masia, actualment en runes, situada al sud del nucli d'Oristà, a l'oest del carrer de la Ruixeda, just al sud de la carena coneguda com l'Esquena de l'Ase.

Es tracta d'una masia de mitjanes dimensions enrunada, formada originalment per un volum principal i diverses estructures agropecuàries adossades a l'est. Els murs de càrrega són de maçoneria de pedra lligada amb morter i presenta carreus treballats delimitant les cantonades i emmarcant les obertures.

La façana principal, orientada al sud, conserva únicament els brancals de pedra bisellada (fins a un metre i mig d'alçada) del que havia estat el portal principal.

De la resta de l'edifici se'n conserven trams dels murs de càrrega i de la distribució interior, amb altures que no sobrepassen els dos metres, exceptuant la cantonada entre les façanes nord i oest, i sense que s'hagi conservat cap obertura. Adossades a l'est de l'edifici hi ha les runes de diverses estructures agropecuàries.

Història

L'edifici apareix documentat per primera vegada, amb el nom de d'Aventa, l'any 1147. Les restes constructives que s'han conservat indiquen que probablement la última reedificació de la masia es va fer en els segles XVI o XVII.

Bibliografia

ORDEIG, Ramon (1974). "La Parròquia de Sant Andreu d'Oristà". Ausa, vol. 7, núm. 79. 1974.
Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. Oristà. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat el maig de 2006.

